

NABUCO - JÁ SE VRÁTÍM

BARTOŠOVÁ

Lás - ko sví - tá už pů - jdu ty ne-ptej se kam,
jsem jen část tvé - ho nád - her - né - ho hří - chu. Dlou - ho
pá - tráž a ptáš se proč zhas-la má zář, já ti od-chá-zím
z.pa-mě-ti mám ji-nou už tvář. Krá - čím tmou
mám ti-síc let, jsem v.ze-mi sou - mra - ků v.krás - né ří-
- ši, kde mů-žeš se dot-knout i zá - zra - ků. Lás - ko sví-
- tá už pů - jdu je nej-vyš-ší čas, vím, že stmí-vá-ním pa-mě-ti
víc tou-hy je v.nás Já se vrá - tím zas tam
za te-bou zpát - ky do po-hád - ky, kde to znám ty a já my dva
stá - lí, já se a lás-ka v.nás. K.mé - mu
ú - di - vu ptáš se mě či jsi, vždy - cky tvůj,
když mě svou lás - kou vzkří - síš. Vzác - nou ví - rou co
zá - ří jak mě-sič - ní svit, zít - ra zno-vu se sej-de-me, jen
bu-deš-li chtít. Pro - kle - tí sta - le - tí, za du-
- ší spří-zně - nou, mít chci tvá ob - je - tí, jít jen za lás-kou
tvou. Za du - ší spří-zně - nou.